

et Aar forinden deres Capitulation var udløben, naar deres Tjeneste havde været god — og det maa man antage om alle dem, der ere blevne forfremmede til Officerer, — da at kunne blive Stillingmænd. Dernæst havde de et Tilfald om, naar de havde fuldbyrdet 16 Aars Tjeneste, at have Adkomst til Befordring i Civil-Staten, og endelig havde de en Adkomst til, — og det en Adkomst, der ved en Lov, der kom ud i forrige Aar, har faaet en ikke ringe Betydning, — til Pensionforsørgelse af Staten, naar de, paa Grund af Alder, lang Tjenestetid og Svagelighed ikke mere vare skikede til Tjenesten. Det var deres contractmæssige Stilling, deres contractmæssige Adkomst. Nu forfremmer man disse Mænd til Officerer, fordi de ønske det, men — det var mig hjært, at den ærede Krigsminister fremhævede det — man gjorde dem opmærksom paa, at de, ved at blive Krigsreserveofficerer, maaskee fatte deres nysnævnte Adkomst paa Spil. Man sagde ikke til dem, at de tabte den, men man sagde, at de udsatte sig derfor; den samme Advarsel har jeg givet til Mange, som i det Hele til Enhver, der forlangte at blive Krigsreserveofficerer, og som jeg kom i Berøring med; jeg har altid gjort mig det til en Samvittighedspligt at sige til dem: „men huff paa, at Du derved ingen Adkomst faaer til et Embede.“ Det, de have sat paa Spil, have de netop sat paa Spil herinde i vort Lotterie, og vi staae herinde for at trække deres Nummere eller deres Ritter. Skulde vi nu trække et slettere Nummer, fordi de have betroet deres Skæbne til os? (Sagd: Det Samme er Tilfældet med de Andre!). Nei, jeg beder om Forladelse. Det ærede Medlem siger, at det have de Andre ogsaa gjort. — Vel, og derfor give vi dem Noget; thi vi skyldte dem slet Intet; thi de have slet ingen Berettigelse, de have tilligemed disse en Berettigelse, som deres Tjeneste giver, men de Andre have den Berettigelse, som deres accorderede Stilling giver dem. Denne Stilling og denne Accord er den, der har ledet os. Hvad er det, Forslaget giver dem Adkomst til? Det giver dem Adkomst til at beholde halv Gage, eller det Samme, som Krigsreserveofficererne have, saa-

længe Ministeriet behøver dem; thi det er ikke fassat for bestandigt — men kun saalænge, Ministeren behøver dem. Det vil staae i Ministerens Magt at give dem Bartpenge, det vil staae i Ministerens Magt at komme til at sætte dem paa Pension. Og hvad er det da, der er dem forbeholdt? Der er dem da forbeholdt den samme Stilling, som de vilde have havt som Underofficerer, dersom de vare komne paa Pension, eller rettere sagt, om man ikke havde behøvet deres Tjeneste. De vare komne dertil, det have de forud, det have de faaet, om man vil, i en forbedret Stikfelse, men ikke Mere og ikke Mindre, saa at deres Stilling er ganske simpel i Lovforslaget deriveret fra den Stilling, de have have havt før, just fordi det var i Accorden. Forøvrigt vil jeg ikke paatage mig her at forsvare Lovforslaget; jeg troer ikke, det er rigtigt, men jeg behøver ikke at forsvare det; thi Udvalget har her i alt Væsentligt taget det, som det var forelagt. Det ærede Medlem har sagt, at jeg i Løbet af 3 Maaneder har forandret min Mening, idet jeg nemlig i en Beskjendtgjørelse har sagt, at det var min Hensigt at gjøre det, det vil sige, jeg havde gjort et andet Forslag, og dog har jeg stemt for det nu foreliggende; men her gjør det ærede Medlem mig Uret. Dersom det havde været mig, der skulde forelægge Lovforslaget, saa havde jeg endnu den Dag idag forelagt det accurat i den Stikfelse, som jeg dengang har publiceret det; men, naar det derimod er mig, der i Fællesskab med Flere i Thinget skal undersøge og bedømme et Regjeringsforslag, saa gjør jeg mig det til Pligt at afsvige fra Regjeringsforslaget saa lidet som muligt, og hellere at opoffre Noget af min egen Anskuelse. Det er ingen slet Bane, og det er især i Forhold af denne Natur en ikke uvigtig Ting, og heri maa søges Forklaringen, hvorfor jeg understøtter det, som her er foreslaaet, uagtet det i mange Henseender kan ansees Mindre, men i andre for Mere end det, jeg foreslog. Jeg troer, efter at have forelagt Thinget Sagen paa denne Maade, at det ærede Medlem idetmindste ikke længere skal klage over, at hans Argumenter ikke ere blevne „berørte“; skulde han have flere Argumenter at komme frem med, og han ikke